

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel III. Van sijn vrolijkheydt des gheests, ende Godtvruchtigheydt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

CAPITTEL IIII.

Van sijn vrolijckheydt des gheests, ende Godt-
vruchtigheydt.

O nu van andere puncten hem aen-gaende eenighe te ouer-loopen: hy was van behoorlijcke ende betamelijcke ghedaente / de lenghde ende andere gesteltenisse des lichaems was middel-matigh. In t aen-siecht hadde hy goedt natuerlijck coleur / d'welck deur de ooghen der ghener die hem aen-saghen minnelijck was / maer midts het vasten ende waerken / ende de sware gheduerighe sozghvuldigheden die hy van sijn officie wegghen moeste draghen wast een wepnigh op bleerckigheydt verandert. Het aen-siecht nochtans was al-tijdt stil ende blijde / als een teecken van een puere wel-gheruste consciencie. Want t'ghene dat hy deur sijn diuise en sprake-woordt hiel: Met blijden gheeste moeten Godt dienen, dat heeft hy in sijn leuen ende manieren al-tijdt ghetoont: want in sijn aen-siecht schene vrolijckheydt met stemmighedyt ghetempert / waer deur hy by sijn onder-saten bemindt ende gheert wierdt. Want datter is een vrolijckheydt die lof-weerdigh ende den hepligen menschen betamende is / toonen de exempelen der heplighen. Men bevindt van S. Agathon die van eenen heiligheus is gherozen Paus van Roomen / dat hy soo goedertieren ende sacht-moedigh was / dat hy oock tot elcken een bevonden wierdt blijde ende ghenoezghelijck: nochtans van sulcker heplighedyt / dat hy eens eenen melaetschen hem in t'ghemoet comende met eenen cus ter-stondt ghenesen heeft. Oock de heplighe mannen / Romualdus de vernieuwer van de discipline der Cremijten / ende Dominicus de

in-steller vande Orden der Predik-heeren. Item
 Guilielmus Bischop van Bzuois in Engelandt
 worden ons beschreuen als by-naer al-tijt t'vrijlich
 ende ghenoeghelijck: hoe wel dat in desen lesten
 t'selue schijnt mis-haeght te hebben sommighe rijpe
 ende treurighe menschen. Iae dat oock Christus
 onse Heere al-tijdt v'rijlich ende blijde gheweest is/
 hebben sommige uyt-legghers der heyliger Schrif-
 turen willen mercken / uyt t'ghene datter gheschre-
 uen was van hem: Hy en sal niet v'zoene zijn noch Ica. 42.
 verstoorachtigh. Ick wete wel dat in dit punct
 van sommighen/anderl-sins goede ende gheestelijc-
 ke mannen / som-tijds mis-daen wordt/als sy hen
 seluen te seer bouen maten in v'rijlichheydt uyt-stor-
 ten. D'welck de H. Paus Gregorius heeft ghenos-
 teert in eenen heiligus Isaac ghenoemt / anders
 met vele deughden grootelijcks verciert / ende oock
 begift met den gheest der prophccien. Maer dat
 en soude ick niet lichtelijck toe-laten plaetse ghehadt
 te hebben in S. Nicolaes / die deur de v'rijlichheydt
 sijns gheests al-soo minnelijck ende ghenoeghelijck
 schene / dat euen-wel de stemmigheydt der manie-
 ren ende strengigheydt der disciplijnen hem ont-
 saghlijck ende eer-weerdigh maecte. Voorzds hoe
 groot dat was sijn goedertierenheydt tot Gode /
 wordt daer uyt claerlijck bewesen / dat hy al-tijdt
 toonde een wonderlijcke toe-gheneghentheydt ende
 vlijtigheydt tot aller-hande Godts-dienstigheydt/
 weder het was om veur het volck te prediken
 (d'welck hy d'ick-wils twee-mael oft d'rij-mael op
 eenen dagh dede) weder biechten der penitenten te
 hoozen / weder nacht ende dagh met bidden ende
 singhen bekommert te zijn / weder eenighe andere
 ghewoonlijcke oft on-ghewoonlijcke lasten te dra-
 ghen; al-soo veur-waer dat hy in dus-danighen heyl-
 lighen

lighen arbejdt / meer schene bet dan maghet te worden / hoe wel dat hy anders-sins van lichame niet seer sterck noch uytter naturen seer bequaem en was om swaer ongemack te verdraghen. D'welck ghy daer uyt ghenoech moghte merken / dat soo wanneer alst by ghevallen ghebeurde dat hy onverhoedts met eeneneste hem in sinen vingher quetsste / ter-stondt als oft hy met eenen pyl hadde gheschoten gheweest viel in flauwte van sp-seluen / soo teer ende weeck was sijn ghesteltenisse. Waer-om oock dies te meer te verwonderen ende te prjisen is de goedertierenhejdt Godts tot sijnen Martelaer / die hem al-sulcken sterckhejdt heeft ghegheuen / dat hy in sijn teere lichaem soo vele wreede tozmenten ende pijnen des doodts niet alleen seer patientelijck maer oock vlijtighlijck heeft verdraghen / als oft

1. Cor. 11. Godt de Heere tot hem oock hadde gheseght: Mijn gracie is v ghenoech / want de cracht wordt inde cranckhejdt vol-maect. Doozds by sijne andere deughden moet oock gheboeght worden de liefde ende sorgh-vuldighejdt tot de maeghdelijcke reynighejdt / die hy alle sijn leuen langh seer heylighlijck heeft onder-houden ende in eeren bewaert. Waer van ick vele meer soude segghen / t'en ware dat ick vzeelde dat de lof van eenen particulieren moghte ghetrocken worden tot versmaedinge vanden heelen hoope: ghemerckt dat wy sekere ende goede onder-richtinghe hebben dat de andere oock sonderlinghe veur de reynighejdt sorgh-vuldigh sijn gheweest.

CAPIT.